

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Ржг 119/21
13.5.2021. године
Београд

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, судија Миланка Вукчевић, у предмету предлагача АА, из ..., ул. ... бр. ..., кога заступа пуномоћник Милан Милосављевић, адвокат из Београда, ул. Костолачка бр. 50, решавајући о жалби предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Београду Р4п 27/21 од 6.4.2021. године, у смислу члана 16 став 4 Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“, бр. 40/15), донео је дана 13.5.2021. године:

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба предлагача и **ПОТВРЂУЈЕ** решење Вишег суда у Београду Р4п 27/21 од 6.4.2021. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев предлагача за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду Р4п 27/21 од 6.4.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор подносиоца АА, из ..., поднет преко пуномоћника, дана 20.1.2021. године, ради убрзавања поступка у предмету Вишег суда у Београду у предмету Гж 11654/19. Ставом другим изреке, одбијен је захтев подносиоца приговора за накнаду трошкова поступка, као неоснован.

Предлагач је против наведеног решења благовремено изјавио жалбу, побијајући га у целости из свих законских разлога.

Одлучујући о изјављеној жалби у смислу чланова 16 став 4 и 17 Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“, бр. 40/15) у вези члана 20 истог закона, члана 30 став 2 Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС“, бр. 25/82 са каснијим изменама и допунама) и одредбе члана 386 у вези члана 402 Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11 са каснијим изменама и допунама), Апелациони суд је нашао да жалба предлагача није основана.

У проведеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 Закона о парничном поступку на које повреде овај суд као другостепени пази по службеној дужности.

Према стању у списима предмета Вишег суда у Београду у предмету Гж 11654/19 које је првостепени суд утврдио из извода из електронског уписника Вишег суда у Београду, подношења иницијалног акта је 28.11.2017. године, првостепени суд је донео пресуду дана 20.6.2019. године а тужени је изјавио жалбу дана 8.8.2019. године и да спис је примљен у Виши суд у Београду ради одлучивања по жалби дана 11.10.2019. године, при чему одлука по жалби није донета а конкретни поступак по закону није хитан.

Имајући у виду овакво стање у списима предмета Вишег суда у Београду Гж 11654/19 и анализирајући наводе из поднетог приговора предлагача, првостепени суд је закључио да је приговор предлагача неоснован, па је исти одбио без испитног поступка применом члана 8 став 1 и 3 Закона о заштити права на суђење у разумном року, налазећи да у овој фази поступка није повређено право на суђење у разумном року предлагача у наведеном предмету из разлога што је поступак покренут подношењем тужбе дана 28.11.2017. године, дана 20.6.2019. године је донета првостепена пресуда а против првостепене пресуде је изјављена жалба дана 8.8.2019. године при чему је Виши суд примио предмет по жалби дана 11.10.2019. године и не ради се о хитном поступку при чему о жалби није одлучено до дана 20.1.2021. године као дана подношења приговора а суд је дужан да поштује редослед решавања предмета током целог поступка и да поступа у уобичајеним роковима. Поступак пред првостепеним судом је трајао краће од три године, док целокупан поступак од дана подношења иницијалног акта првостепеном суду, до дана подношења приговора, траје краће од пет година.

Одлучујући о поднетој жалби, а у складу са одредбом члана 18 Закона о заштити права на суђење у разумном року, Апелациони суд налази да, с обзиром на дужину трајања поступка, односно с обзиром на чињеницу да према пракси Европског суда за људска права, прихваћеној и у пракси судова Републике Србије, до повреде права на суђење у разумном року долази када поступак траје дуже од три године у једној инстанци, пет година у две инстанце, и шест година уколико има места тростепеном одлучивању, предлагачу није повређено право на суђење у разумном року имајући у виду да је у означеном предмету поступак покренут подношењем тужбе дана 28.11.2017. године, да је дана 20.6.2019. године донета првостепена пресуда, да је против наведене пресуде изјављена жалба дана 8.8.2019. године, да је Виши суд примио предмет по жалби дана 11.10.2019. године и да се не ради о хитном поступку. Приликом одлучивања, овај суд је имао у виду да је протекао инструктивни рок за одлучивање у другостепеном поступку из члана 383 став 2 Закона о парничном поступку али да наведено није од утицаја на доношење другачије одлуке имајући у виду да последице непоштовања инструкционих рокова за суд, не доводе аутоматски до утврђења повреде права на суђење у разумном року, и не дозвољавају одвојено посматрање наведеног рока у односу на целокупни ток поступка. При том је овај суд имао у виду и да је оптимално потребно време за окончање поступка релативна категорија, која се процењује у сваком конкретном случају, на основу околности које се тичу сложености чињенично-правних питања у судском поступку, као и природе захтева, односа значаја предмета спора за

подносиоца.

Неосновани су жалбени наводи предлагача да поступак у наведеном предмету траје непримерено дуго те да је поступање првостепеног суда супротно одредбама Закона о заштити права на суђење у разумном року. Наиме, првостепени суд је правилном применом материјалног права на утврђено чињенично стање нашао да дужина трајања поступка и свеукупне околности конкретног случаја не оправдавају утврђење повреде права на суђење у разумном року те да је период одлучивања прихватљив у погледу дужине трајања поступка и примерен и сагласан обиму посла.

Овај суд је ценио и остале наводе жалбе предлагача али је нашао да исти нису од утицаја на доношење другачије одлуке, па их није посебно образлагао.

Са изложеног, Апелациони суд је решио као у ставу првом изреке применом члана 18 став 2 Закона о заштити права на суђење у разумном року.

Одлука из става другог изреке донета је применом члана 165 Закона о парничном поступку у вези са чланом 30 став 2 Закона о ванпарничном поступку, из разлога што предлагач није успео у жалбеном поступку.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против овог решења није дозвољена жалба у смислу члана 21 Закона о заштити права на суђење у разумном року.

С У Д И Ј А
Миланка Вукчевић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић